

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Michael Schwarz

Vastaaja: Stadt Bochum

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Verwaltungsgesicht Gelsenkirchen — Jäsenvaltioiden myöntämien passien ja matkustusasiakirjojen turvatekijöitä ja biometriikkaa koskevista vaatimuksista 13.12.2004 annetun asetuksen (EY) N:o 2252/2004 (EUVL L 385, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 28.5.2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 444/2009 (EUVL L 142, s. 1), sellaisena kuin se on oikaistuna (EUVL L 188, s. 127), 1 artiklan 2 kohdan pätevyys perusoikeusoikeuskirjan 8 artiklaan ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 8 artiklaan nähden — Henkilön oikeus saada passi ilman että hänen sormenjälkiään rekisteröidään

Tuomiolauselma

Esitettyä kysymystä tutkittaessa ei ole tullut esille jäsenvaltioiden myöntämien passien ja matkustusasiakirjojen turvatekijöitä ja biometriikkaa koskevista vaatimuksista 13.12.2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2252/2004, sellaisena kuin se on muutettuna 28.5.2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 444/2009, 1 artiklan 2 kohdan pätevyteen vaikuttavia seikkoja.

(¹) EUVL C 273, 8.9.2012.

**Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto)
17.10.2013 — Euroopan komissio v. Italian tasavalta**

(Asia C-344/12) (¹)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Valtiontuet — Italian tasavallan Alcoa Trasformazioneille myöntämä tuki — Komission päätös 2010/460/EY, jossa tämä tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi ja määrätään sen takaisin perimisestä — Määräajassa tapahtuneen täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2013/C 367/30)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Conte ja D. Grespan)

Vastaaja: Italian tasavalta (asiamies: G. Palmieri, avustajanaan avvocato dello Stato C. Gerardis)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Valtiontuista nro C 38/A/2004 (ex NN 58/2004) ja nro C 36/B/2006 (ex NN 38/2006), jotka Italia on toteuttanut Alcoa Trasformazione s.r.l:n hyväksi, 19.11.2009 tehdyn komission päätöksen

K(2009) 8112 2, 3 ja 4 artiklan noudattamiseksi tarvittavien toimenpiteiden toteuttamatta jättäminen ja SEUT 288 artiklan rikkominen

Tuomiolauselma

1) Italian tasavalta ei ole noudattanut valtioneuosta C 38/A/04 (ex NN 58/04) ja C 36/B/06 (ex NN 38/06), jotka Italia on toteuttanut Alcoa Trasformazionein hyväksi, tehdyn komission päätöksen 2010/460/EY 2 ja 3 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut asetetussa määräajassa kaikkia toimenpiteitä periäkseen tuensaajalta takaisin valtiontuen, joka todettiin tämän päätöksen 1 artiklassa lainvastaiseksi ja yhteismarkkinoille soveltumattomaksi.

2) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 287, 22.9.2012.

**Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto)
17.10.2013 (Bundesgerichtshofin (Saksa) esittämä
ennakkoratkaisupyyntö) — RLvS Verlagsgesellschaft mbH
v. Stuttgarter Wochenblatt GmbH**

(Asia C-391/12) (¹)

(Direktiivi 2005/29/EY — Sopimattomat kaupalliset menettelyt — Henkilöllinen soveltamisala — Harhaanjohtavat mainitsematta jättämiset puffeissa — Jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa kielletään kaikenlainen maksullinen ilmoittelu ilman mainintaa ”ilmoitus” (Anzeige) — Täydellinen yhdenmukaistaminen — Tiukemmat toimenpiteet — Lehdistönvapaus)

(2013/C 367/31)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: RLvS Verlagsgesellschaft mbH

Vastaaja: Stuttgarter Wochenblatt GmbH

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Bundesgerichtshof — Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11.5.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY (EYVL L 149, s. 22) ja erityisesti sen 3 artiklan 5 kohdan, 4 artiklan ja 7 artiklan 2 kohdan sekä liitteessä I olevan 11 kohdan tulkinta — Mainontaa sisältäviin artikkeleihin liittyvät harhaanjohtavat laiminlyönnit — Jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa kielletään maksulliset ilmoitukset, ellei niitä merkitä maininnalla ”ilmoitus” (Anzeige)

Tuomiolauselma

Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11.5.2005 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2005/29/EY (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) ei pääasiassa kyseessä olevien kaltaisissa olosuhteissa voida vedota lehtikustantajia vastaan, joten näissä olosuhteissa tätä direktiiviä on tulkittava siten, että se ei ole esteenä sellaisen kansallisen säännöksen soveltamiselle, jonka mukaan lehtikustantajien on esitettävä erityinen maininta — nyt käsiteltävässä asiassa termi ”ilmoitus” (”Anzeige”) — aikakauslehdissään olevissa kaikissa sellaisissa julkaisuissa, joista ne saavat maksun, ellei julkaisuja voida jo sijaintinsa ja ulkoasunsa perusteella yleisesti tunnistaa ilmoituksiksi.

(¹) EUVL C 343, 10.11.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 24.10.2013 (Inalta Curte de Casație și Justiției (Romania) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Agenția Națională de Administrare Fiscală v. SC Rafinăria Steaua Română SA

(Asia C-431/12) (¹)

(Verotus — Arvonlisävero — Arvonlisäveron ylimenevän osuuden palauttaminen kuittaamalla — Kuittauspäätösten kumoaminen — Velvollisuus maksaa verovelvolliselle viivästyskorkoja)

(2013/C 367/32)

Oikeudenkäyntikieli: romanian

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Inalta Curte de Casație și Justiție

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Agenția Națională de Administrare Fiscală

Vastaaja: SC Rafinăria Steaua Română SA

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Inalta Curte de Casație și Justiție — Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1) 183 artiklan tulkinta — Arvonlisäveron ylimenevän osuuden palauttaminen kuittaamalla — Veroviranomaisten velvollisuus maksaa viivästyskorkoja siinä tapauksessa, että kuittauspäätökset kumotaan tuomioistuimen ratkaisulla

Tuomiolauselma

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 183 artiklaa on tulkittava siten, että se on

esteenä sille, ettei verovelvollinen, joka on vaatinut sen arvonlisäveromäärän palauttamista, jolla sen ostoihin sisältyvä arvonlisävero ylittää sen maksettavaksi tulleen arvonlisäveron, voi saada jäsenvaltion veroviranomaiselta tämän myöhässä suorittaman palautuksen johdosta viivästyskorkoja siltä ajalta, jolloin hallintopäätökset, joilla palautus evätettiin ja jotka myöhemmin kumottiin tuomioistuimen ratkaisulla, olivat voimassa.

(¹) EUVL C 399, 22.12.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 24.10.2013 (Finanzgericht Hamburgin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Metropol Spielstätten Unternehmergeellschaft (haftungsbeschränkt) v. Finanzamt Hamburg-Bergedorf

(Asia C-440/12) (¹)

(Verotus — Arvonlisävero — Uhka- tai rahapelit — Jäsenvaltion säännöstö, jonka perusteella rahapeliautomaattien käyttämisestä kannetaan kumulatiivisesti sekä arvonlisäveroa että erityistä veroa — Hyväksyttävyyys — Veron peruste — Verovelvollisen mahdollisuus vyöryttää arvonlisävero)

(2013/C 367/33)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Metropol Spielstätten Unternehmergeellschaft (haftungsbeschränkt)

Vastaaja: Finanzamt Hamburg-Bergedorf

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Finanzgericht Hamburg — Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1) 1 artiklan 2 kohdan ensimmäisen virkkeen, 73 artiklan, 135 artiklan 1 kohdan i alakohdan ja 401 artiklan tulkinta — Uhka- ja rahapelien verotus — Jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa peliautomaateista, joista saatavan voiton määrä on rajoitettu, kannetaan kumulatiivisesti sekä arvonlisävero että muu erityinen vero

Tuomiolauselma

1) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 401 artiklaa luettuna yhdessä sen 135 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa on tulkittava siten, että arvonlisäveroa ja onnenpeleistä kannettavaa kansallista erityistä veroa voidaan kantaa kumulatiivisesti sillä edellytyksellä, että viimeksi mainittu ei ole liikevaihtoveron luonteinen.